

J. A. Hansen: Den ærede Ordfører har allerede anført de Grunde, som have bevæget mig til at stille dette Forſlag. Det ſkulde viſſeligt ikke have ſaldet mig ind at ſtille det, naar det ikke forekom mig uheldigt, at der i Finantsloven opføres 200 Rd., ſom Ingen veed, hvortil de ſkulle anvendes. Saaledes ſom Forholdet nu er, kan Ministeren bruge diſſe 200 Rd. til hvad han vil, det finder jeg aldeles urigtigt, og jeg kan derfor ikke ſee rettere, end at man enten maatte foreſlaae at ſtryge de 200 Rd., naar Finantsloven Intet oplyſer om deres Anvendelse, eller ogſaa maatte man gjenindsætte i Finantsloven, hvortil diſſe 200 Rd. ere bevilgede. Jeg ſkal nu overlade til det ærede Thing at afgjøre, om det kan være rigtigt ſaaledes at bevilge 200 Rd., udenat der findes nogensomhelſt Beſtemmelse for, hvortil de ſkulle bruges; de kunne jo ſ. Ex. bruges til Cigarer, ja, de kunne bruges til hvad det ſkulde være.

Ordføveren: Det er ganſke urigtigt, at diſſe 200 Rd. ſkulde kunne bruges paa den Maade, ſom den ærede Forſlagsſtiller omtalte; de kunne umuligt bruges til Cigarer; de kunne enten ikke bruges, eller ogſaa kunne de kun bruges til en Læge i Hals; Cet af To maa ſtee, til nogetsomhelſt. Andet kunne de ikke benyttes, thi vi votere jo altid i Genhold til Finantslovens Underbilag. Jeg ſkal indrømme den ærede Forſlagsſtiller, at det viſtnok havde været bedre, om Landſthinget, ſamtidigt med at ſtryge Anmærkningen, tillige havde ſtrøget de 200 Rd.; men naar der nu i Underbilagene ingen Dplysning findes om Anvendelsen af diſſe 200 Rd., da vil Cet af To ſtee, enten vil den hoitagtede Miniſter ſige: At diſſe 200 Rd. findes her, maa være ſteet ved en Feiltagelse, eller ogſaa maa han ſige: I de Udtalelſer, ſom ere fremkomne i Thingene af Finantsudvalgets Ordfører og enkelte Med-

lemmer, har jeg dog maaffee tilſtrækkelig Grund til at anvende Pengene til en Læge i Hals; naar jeg gjør det, vil Rigsdagen uden tvivl give ſin Samſtemning dertil. En af Delene vil, ſom ſagt, ſtee; ganſke viſt er det imidlertid, at de ikke kunne bruges til Cigarer eller noget Saadant.

J. A. Hansen: Jeg ſkal ikke holde paa Udtrykket, det ſaldt mig netop ud af Munden, jeg kunde ligesaa godt have valgt en anden Gjenſtand; men jeg formener, at til en Læge i Hals kan man — idetmindſte kan jeg ikke ret tænke mig det — ikke tænke ſig, at de ville blive brugte, naar den ene Deel af den lovs givende Magt har nægtet at give dem dertil; thi ſaa er det jo ikke ſuldkommen lovligt at anvende dem dertil; naar et af Thingene har nægtet, at de gives dertil, ved at ſkyde den dertil ſigtende Beſtemmelse ud, kan jeg ikke ſee, at de kunne bruges dertil. Naar der lovrigt ikke er givet dem nogen beſteemt Anvendelse, anſeer jeg det rigtignok for det Naturligſte, at de ſlet ikke blive brugte; men, ſom ſagt, jeg har ſtillet Forſlaget for at give det ærede Thing Anledning til at bringe denne Uklarhed paa det Reene, om det anſeer det fornødent, eller vil lade det ſtaae hen, ſaaledes ſom det nu ſtaaer.

Ordføveren: Naar den ærede Forſlagsſtiller yttrede, at han ikke vilde holde paa det brugte Udtryk, at Pengene kunde anvendes til Cigarer, men at han ligesaa godt kunde have brugt et andet Udtryk, da er det veri, den ærede Forſlagsſtillers Vilfarelſe berøver, thi han kunde ligesaa lidt have brugt et andet Udtryk; det vilde have været ligesaa urigtigt, om han havde valgt et andet Udtryk.

J. A. Hansen: En Paastand, der ikke begrundes, kan man jo ikke anføre Noget imod.